

Publicerad 2024-04-29 21:46 av Eva Langrath

Foto: Eget. dikt repris från 2009 till min pappa idag är det 9 år sedan vi tog avsked av dig i ett kapell.

Fönsterputs

du har förberett
när jag kommer
trasor, skrapor
och hinkar till vattnet

när jag var liten
hjälppte du mig
och nu hjälper jag dig

vi börjar med kaffe,
skinka och ost har du köpt
bara för min skull

vatten i hinken
trasan i handen
sakta runt, runt
i cirklar mot rutan

skrapans gnissel
torkar mot duk

käppen mot
golvet, du står
så intill

berättar om
kråkboet utanför
det till höger är nytt

du har studerat i vinter
genom köksfönstret
byggets olika etapper

varje dag
tar du käppen i trappen
för att gå ut och
ge dina kråkvänner mat

du instruerar om gardiner

"du kommer väl ihåg att
skriva på lappen"

käppen i en hand
blommor i den andra
så plockar du rent
i nästa fönster åt mig

tvättar sakta
ser ut

man med rullator provar
portkod gång på gång
vid huset på andra
sidan gatan

intill
gräsmattan
där vi som barn
lekte cirkus

otäckt var det
att stå på händer
och aldrig blev
jag tillräckligt bra

nu hittar han koden
mannen med rullatorn
och porten öppnas till slut

klaras du dig själv
frågar du när jag
balanserar med gardinstång
på trappstegen

"jag står på mitten
så går det bra"

(vill inte att du

klättrar)

tänker att förr
blev jag irriterad
på dig, kände mig
kontrollerad av
dina frågor

för putsa fönster
kan jag väl i alla fall göra

tänkte inte på
att det är det du har
kvar: kunskap att förmedla
när kroppen inte längre
orkar göra allt som du önskar och vill

nu lyssnar jag och

vi tar allt på ditt sätt och
i ditt tempo, för ingen vet
hur länge till
vi ser ut genom ett fönster tillsammans

© Eva Langrath 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten